

దానియేలు 12వ అధ్యాయము

ఆ కాలమందు నీ జనుల పక్షమున నిలుచునట్టి మహా అధిపతియగు మిఖాయేలు వచ్చును. అప్పుడు నీ జనులు రాజ్యముగా కూడిన కాలము మొదలుకొని యీ కాలము వరకు ఎన్నటికిని కలుగనంత ఆపద కలుగును; అయితే నీ జనులలో గ్రంథమునందు దాఖలైనవారెవరో వారు తప్పించుకొందురు. 2 మరియు సమాధులలో నిద్రించు అనేకులు మేలుకొనెదరు; కొందరు నిత్యజీవము అనుభవించుటకును, కొందరు నిత్యజీవము అనుభవించుటకును, కొందరు నిందపాలగుటకును నిత్యముగా హేయులగుటకును మేలుకొందురు. 3 బుద్ధిమంతులైతే ఆకాశమండలములోని జ్యోతులను పోలినవారై ప్రకాశించెదరు. నీతిమార్గము ననుసరించి నడుచుకొను నట్లు ఎవరు అనేకులను త్రిప్పుదురో వారు నక్షత్రమువలె నిరంతరమును ప్రకాశించెదరు. 4 దానియేలూ, నీవు ఈ మాటలను మరుగుచేసి అంత్యకాలము వరకు ఈ గ్రంథమును ముద్రింపుము. చాలామంది నలుదిశల సంచరించినందున తెలివి అధికమగును అని నాతో మాటలాడు గబ్రియేలను నతడు చెప్పెను. 5 దానియేలను నేను చూచుచుండగా మరి యిద్దరు మనుష్యులు ఏటి అవతి యొడ్డున ఒకడును ఏటి ఇవతలి యొడ్డున ఒకడును నిలిచిరి. 6 ఆ యిద్దరిలో ఒకడు నారబట్టలు వేసికొన్నవాడై యేటినీల్లపైన ఆడుచుండువాని చూచి - ఈ యాశ్చర్యము ఎప్పుడు సమాప్తమగునని యడుగగా 7 నారబట్టలు వేసికొని యేటిపైన ఆడుచున్న ఆ మనుష్యుని మాటలను నేను వింటిని; ఏమనగా, అతడు తన కుడిచేతిని ఎడమచేతని ఆకాశమువైపుకెత్తి నిత్యజీవియగు వాని నామమున ఒట్టు పెట్టుకొని, ఒక కాలము కాలములు అర్ధకాలము పరిశుద్ధ జనముయొక్క బలమును కొట్టివేయుట ముగింపబడగా సకల సంగతులు సమాప్తము లగుననెను. 8 నేను వింటినిగాని గ్రహింపలేకపోతిని - నా యేలినవాడా, వీటికి అంతమేమని నేనడుగగా 9 అతడు - ఈ సంగతులు అంత్య కాలము వరకు మరుగుగా ఉండునట్లు ముద్రింపబడినవి గనుక, దానియేలూ, నీవు ఊరకుండుమని చెప్పెను. 10 అనేకులు తమ్మును శుద్ధిపరచుకొని ప్రకాశమానులును నిర్మలులును అగుదురు. దుష్టులు దుష్టకార్యములు చేయుదురు గనుక ఏ దుష్టుడును ఈ సంగతులను గ్రహింపలేకపోవును గాని బుద్ధిమంతులు గ్రహించెదరు. 11 అనుదిన బలి నిలుపు చేయబడిన కాలము మొదలుకొని నాశనము కలుగజేయు హేయమైనదానిని నిలువబెట్టు వరకు వెయ్యిన్ని రెండు వందల తొంబది దినములగును. 12 వెయ్యిన్ని మూడు వందల ముప్పది యైదు దినములు తాళుకొని కనిపెట్టుకొనువాడు ధన్యుడు. 13 నీవు అంత్యము వరకు నిలకడగా ఉండిన యెడల విశ్రాంతినొందిన కాలాంతమందు నీ వంతులో నిలిచెదవు.

Daniel 12

The conclusion of the vision of the Scriptures of truth.

¹And at that time shall Michael stand up, the great prince which standeth for the children of thy people: and there shall be a time of trouble, such as never was since there was a nation even to that same time: and at that time thy people shall be delivered, every one that shall be found written in the book.

²And many of them that sleep in the dust of the earth shall awake, some to everlasting life, and some to shame and everlasting contempt.

³And they that be wise shall shine as the brightness of the firmament; and they that turn many to righteousness as the stars for ever and ever.

⁴But thou, O Daniel, shut up the words, and seal the book, even to the time of the end: many shall run to and fro, and knowledge shall be increased.

The times of the continuance of these events.

⁵Then I Daniel looked, and, behold, there stood other two, the one on this side of the bank of the river, and the other on that side of the bank of the river.

⁶And one said to the man clothed in linen, which was upon the waters of the river, How long shall it be to the end of these wonders?

⁷And I heard the man clothed in linen, which was upon the waters of the river, when he held up his right hand and his left hand unto heaven, and swore by him that liveth for ever that it shall be for a time, times, and an half; and when he shall have accomplished to scatter the power of the holy people, all these things shall be finished.

⁸And I heard, but I understood not: then said I, O my Lord, what shall be the end of these things?

⁹And he said, Go thy way, Daniel: for the words are closed up and sealed till the time of the end.

¹⁰Many shall be purified, and made white, and tried; but the wicked shall do wickedly: and none of the wicked shall understand; but the wise shall understand.

¹¹And from the time that the daily sacrifice shall be taken away, and the abomination that maketh desolate set up, there shall be a thousand two hundred and ninety days.

¹²Blessed is he that waiteth, and cometh to the thousand three hundred and five and thirty days.

¹³But go thou thy way till the end be: for thou shalt rest, and stand in thy lot at the end of the days.